

Negenendertigste Aanvullend Protocol, op 20 juni 1968 te Brussel tot stand gekomen, bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 2 juni 1969.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 3 juni 1969.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 3 juli 1969.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hiernevens de Nederlandse tekst over te leggen van het op 20 juni 1968 te Brussel tot stand gekomen Negenendertigste Aanvullend Protocol bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten, met Bijlagen (*Trb.* 1969, 3) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij dit aanvullend protocol gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het aanvullend protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

---

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

TOELICHTENDE NOTA

Algemeen

Met ingang van 1 juli 1968 moest het tarief van invoerrechten praktisch volledig worden gewijzigd als gevolg van een aantal beslissingen welke zowel in het kader van de Europese Gemeenschappen als in het kader van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (G.A.T.T.) zijn genomen.

Douane-unie voor de zogenaamde „industriële goederen” in het kader van de Europese Gemeenschappen

Bij beschikking van de Ministerraad van de Europese Economische Gemeenschap van 26 juli 1966, nr. 66/532/E.E.G., is bepaald:

a. dat de lid-staten van de E.E.G. met ingang van 1 juli 1968 hun tarieven van invoerrechten volledig moeten aanpassen aan het gemeenschappelijk E.E.G.-tarief van invoerrechten ten aanzien van de goederen welke niet zijn vermeld in bijlage II van het E.E.G.-verdrag (welke bijlage de zogenaamde „landbouwgoederen” omvat);

b. dat de lid-staten van de E.E.G. de invoerrechten op alle goederen, met uitzondering van de „landbouwgoederen” geheel moeten afschaffen, voor zover zij herkomstig, c.q. van oorsprong zijn uit andere E.E.G.-landen of -gebieden.

(Ter zake moge worden verwezen naar het *Publikatieblad* van de Europese Gemeenschappen van 21 september 1966, nr. 165).

De resultaten van de zogenaamde „Kennedy-ronde” (G.A.T.T.-onderhandelingen)

Bij de laatste in het kader van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel gevoerde onderhandelingen – de zogenaamde „Kennedy-ronde” – zijn onder meer een groot aantal verlagingen van invoerrechten overeengekomen van het gemeenschappelijk tarief van invoerrechten van de Europese Gemeenschappen. Deze verlagingen zullen in etappes tot stand worden gebracht. Het E.E.G.-tarief is per 1 juli 1968 gereduceerd met 2/5 van de door de Gemeenschappen verleende tariefconcessies en zal vervolgens per 1 januari 1970, 1 januari 1971 en 1 januari 1972 telkens met 1/5 van deze concessies worden verlaagd. Op deze systematiek van verlagingen zijn enkele uitzonderingen. Een aantal van de door de Europese Gemeenschappen per 1 januari 1970 en volgende jaren toe te passen verlagingen zullen slechts tot stand worden gebracht indien door andere G.A.T.T.-partners aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Enkele andere invoerrechten zijn door de Europese Gemeenschappen per 1 juli 1968 ineens verlaagd tot op het niveau, waarop zij per 1 januari 1972 moeten worden gebracht. Het betreft hier invoerrechten op goederen, waarvan de export naar de E.G. van belang is voor de ontwikkelingslanden. (Voor een uitvoeriger uiteenzetting over de resultaten van de Kennedy-ronde moge worden verwezen naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet tot goedkeuring van het op 30 juni 1967 te Genève ondertekend Memorandum van overeenstemming inzake de basis-elementen voor de onderhandelingen over een wereldregeling voor granen en van de te zelfder tijd en plaatse ondertekende Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel; kamerstuk zitting 1967–1968 – 9560 (R 644).)

De opzet van het tarief van invoerrechten per 1 juli 1968

a. De nomenclatuur

In verband met de volledige aanpassing van het tarief van invoerrechten aan het gemeenschappelijk tarief van de E.G. en de volledige afbraak van de intra-rechten ten aanzien van de

zogenaamde industriële goederen behoeften een betrekkelijk groot aantal tariefpostenonderverdelingen, welke noodzakelijk waren in verband met de geleidelijke afbraak van de op 1 januari 1957 toegepaste invoerrechten, per 1 juli 1968 niet meer te worden gehandhaafd. Anderzijds moesten een aantal nieuwe onderverdelingen van tariefposten in het tarief worden opgenomen. In bepaalde gevallen maakten de resultaten van de Kennedy-ronde zulks noodzakelijk. Verder moesten in het tarief een aantal onderverdelingen – en daarop betrekking hebbende aanvullende aantekeningen – worden opgenomen, welke verband houden met het E.E.G.-landbouwbeleid. De nomenclatuur voor het stelsel van „landbouwheffingen”, vastgesteld bij een aantal E.E.G.-verordeningen ter ordening van de markten in bepaalde sectoren is per 1 juli 1968 in het gemeenschappelijk tarief van de E.G. opgenomen en moest dus in de nationale tarieven van de E.G.-lid-staten worden overgenomen. Ten slotte is de nomenclatuur van de tariefposten, waaronder een aantal goederen vallen, welke zijn verkregen uit aan een stelsel van landbouwheffingen onderworpen producten, met ingang van 1 juli 1968 gewijzigd. Op dit punt is een vereenvoudiging bereikt.

b. De rechten

Zoals uit het vorenstaande is gebleken moesten per 1 juli 1968 de in het E.G.-intraverkeer geheven rechten op de „industriële goederen” worden afgeschaft. Wat de „landbouwgoederen” betreft wordt opgemerkt, dat de invoerrechten voor een groot aantal daarvan niet worden toegepast omdat zij onderworpen zijn aan een stelsel van landbouwheffingen. Een aantal andere goederen was in het intraverkeer reeds vrijgesteld van invoerrechten. Daarom bleven per 1 juli 1968 verhoudingsgewijs weinig in het intraverkeer te heffen invoerrechten over. In verband hiermede konden in het tarief de kolommen „Tarief Algemeen” en „Tarief E.G.” worden vervangen door één kolom „Tarief”. Indien per 1 juli 1968 nog rechten in het intraverkeer moesten worden geheven (ook deze rechten moeten binnen afzienbare tijd, uiterlijk op 1 januari 1970, worden afgeschaft) zijn zij in de kolom „Tarief” onder het voor derde landen vastgestelde invoerrecht vermeld met de aanduiding E.G. Een aantal op uit Griekenland herkomstige goederen te heffen invoerrechten waren reeds eerder op analoge wijze in het tarief vermeld. De invoerrechten op uit andere dan E.E.G.-landen en -gebieden ingevoerde industriële goederen zijn – zoals uit het vorenstaande moge zijn gebleken – per 1 juli 1968 komen te liggen op het niveau van de desbetreffende rechten in het gemeenschappelijk E.E.G.-tarief. De invoerrechten op de landbouwgoederen zijn, voor zover ter zake bij E.G.-verordening per 1 juli 1968 geen speciale regeling is getroffen, op het niveau van 30 juni 1968 gehandhaafd, met dien verstande, dat, indien de ten aanzien van importen uit derde landen toe te passen rechten hoger waren dan de overeenkomstige rechten welke per 1 juli 1968 als gevolg van concessies in de Kennedy-ronde in het gemeenschappelijk E.G.-tarief zijn vermeld, verlaging van rechten plaatsvond tot op het niveau van het E.G.-tarief.

Voor de goederen, ten aanzien waarvan bij Verordening van de Europese Gemeenschappen is bepaald, dat de heffing van invoerrechten onverenigbaar is met de toepassing van een stelsel van heffingen in het kader van het Europese landbouwbeleid, is in de kolom „Tarief” een „H” opgenomen, waarachter – tussen haakjes – het in het gemeenschappelijk E.G.-tarief vermeld invoerrecht is opgenomen.

c. De inleidende bepalingen

Een aantal Inleidende Bepalingen op het tarief van invoerrechten moest aan het ontstaan van de Europese douane-unie voor industriële goederen en aan de gewijzigde opzet van het tarief worden aangepast. Daarbij is tevens rekening gehouden met het van kracht worden van de bij de wet van 27 oktober 1966 (*Stb.* 463) goedgekeurde Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie van de Europese Gemeenschappen

(*Trb.* 1965, 130 en *Trb.* 1967, 97). Een nieuwe paragraaf (§ 37) is opgenomen, welke de betekenis omschrijft van de in de kolom „Tarief” opgenomen letter „H”.

Bijzondere gevallen

Ongebrande koffie

Het invoerrecht op ongebrande koffie is gehandhaafd op 5 pct., zulks in verband met het bepaalde in het op 20 juli 1963 te Jaende ondertekende protocol bij de op dezelfde datum ondertekende Associatieovereenkomst tussen de E.E.G. en de met deze gemeenschap geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar (*Trb.* 1963, 175 en *Trb.* 1964, 114).

Tabaksfabrikaten

De rechten bij post 24.02, onderverdeling A tot en met D zijn op het huidige niveau gehandhaafd. De aanpassing van deze rechten wordt, evenals zulks reeds eerder is geschied, uitgesteld totdat in de Europese Gemeenschappen een harmonisatie zal hebben plaatsgevonden van de fiscale maatregelen of maatregelen van gelijke werking met betrekking tot tabaksfabrikaten (tabaksaccijnzen en tabaksmonopolies).

Griekenland

De bij invoer uit Griekenland te heffen invoerrechten, welke krachtens artikel 37, tweede lid, van het tussen de E.E.G. en Griekenland gesloten Associatie-akkoord (*Trb.* 1961, 132 en *Trb.* 1962, 105) op een bepaald niveau moeten worden gehandhaafd, zijn op dat niveau gehandhaafd, met dien verstande, dat, indien het ten aanzien van importen uit derde landen te heffen invoerrecht per 1 juli 1968 lager is komen te liggen dan evenbedoeld niveau, de ten aanzien van importen uit Griekenland te heffen invoerrechten zijn verlaagd tot op het niveau van het derde-landen-recht.

Algerië

Ook de ten aanzien van importen uit Algerië te heffen invoerrechten zijn, zoals sinds 1 januari 1966 steeds is geschied, in principe op het toen bestaande niveau gehandhaafd, een en ander met inachtneming van het navolgende:

a. indien het niveau van het ten aanzien van importen uit derde landen te heffen invoerrecht lager is komen te liggen dan het vóór 1 juli 1968 toegepaste recht voor importen uit Algerië dit laatste is verlaagd tot op het derde-landen-niveau;

b. indien twee of meer vóór 1 juli 1968 bestaande onderverdelingen van tariefposten door de volledige aanpassing aan het gemeenschappelijk E.G.-tarief konden worden samengetrokken tot één onderverdeling, is dit geschied. Indien bij deze onderverdelingen verschillende rechten voor importen uit Algerië waren vastgesteld, is het laagste van deze rechten opgenomen als recht voor de nieuwe onderverdeling. Op deze wijze is voorkomen, dat het tarief van invoerrechten per 1 juli 1968 enige honderden tariefpostonderverdelingen meer moest behelzen, alleen in verband met de in zeer veel gevallen theoretische mogelijkheid van importen uit Algerië, terwijl aan het principe van handhaving van de status-quo in de mate van het praktisch mogelijke niet is te kort gedaan.

Benelux-protocol

Om te komen tot de nodige wijzigingen van het Beneluxtarief van invoerrechten werd op 20 juni 1968 tussen de Beneluxlanden het onderhavige protocol gesloten.

Aangetekend zij, dat, wat Nederland betreft, de hogerbedoelde wijzigingen van het Tarief van invoerrechten zijn vervat in het Koninklijk besluit van 22 juni 1968 (*Stb.* 324), waarbij die wijzigingen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, derde lid, laatste volzin, van het protocol in werking zijn gesteld.

De wet van 23 juni 1960 (*Stb.* 262) biedt daartoe de mogelijkheid.

De Staatssecretaris van Financiën,

F. H. M. GRAPPERHAUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,

L. DE BLOCK.

De Minister van Landbouw en Visserij,

P. J. LARDINOIS.